

— **Ljubljanski knezoškof** je odklonil blagoslovljenje novega mostu, ki se dne 4. oktobra izroči javnemu prometu, ter je kršen na ime cesarja Frana Josipa. Na to je naš magistrat, ako smo prav poučeni, naprosil šenpeterskega župnika, da on blagoslovljenje prevzame, in ta se baje ni branil, kakor se je branil gospod Anton Bonaventura, ki je, kakor znano, še pred kratkim osebno poročil neznatnega odvetniškega koncipijenta s hčerko še bolj neznatnega Vencajza. Za nas ta »afêra« nima nikacega pomena; ali,

kot pametni ljudje se vprašamo, je li res potrebno, da se pri nas vse blagoslovlja? Če se je nekdanj kaka cunja privezala na palico — imeli so javen blagoslov, in pri nas v Ljubljani bomo skoraj imeli — javen blagoslov pri vsaki krtini, katero narijejo krti po tivolskih travnikih! Čemu dajati kleriziji pomen, kojega nima, ali bi ga vsaj imeti ne smela? Če je knezoškof blagoslovljenje mosta arogantno odklonil, potem je slavní naš mestni svet, da ima nekaj manj rahitičnih kosti v svojem telesu, kot jih de facto ima, moral dati ošabnemu prelatu odgovor, kakor ga je zaslužil. To se pravi, slovesno je imel skleniti, da se most sploh ne blagoslovi. Prepričani smo, da bi se vsled tega sklepa ne bila podrla niti svet niti most!

— **Nune v Škofji Loki** — tako se nam piše — so pri zadnji deželno-zborski volitvi na tako nesramen način